

Cultura

ART

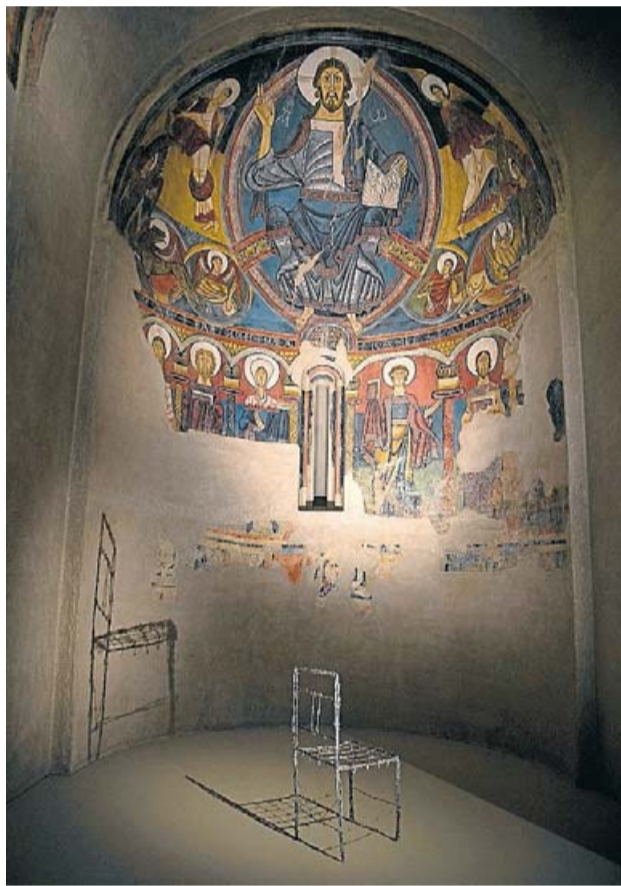
L'art de la Fundació Suñol dialoga amb els tresors del MNAC

Obres d'artistes com Tàpies, Brossa i Zush comparteixen espai amb l'art medieval i modern

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) és prou sucós perquè no calgui res més que les ganes per visitar-lo una vegada i una altra. I des de fa pocs dies, fins al 7 de novembre de l'any que ve, el recorregut és encara més estimulant gràcies a les dinou obres de la Fundació Suñol, d'artistes com Susana Solano, Antoni Tàpies, Eva Lootz, Zush, Joan Brossa i Lucio Fontana, que dialoguen amb peces tan emblemàtiques com la *Mare de Déu dels Consellers*, de Lluís Dalmau, i l'absis de Santa Maria de Taüll. “Tenim una visió creativa del que és un museu”, diu Sergi Aguilar, artista, director de la Fundació Suñol i comissari de l'exposició *Diàlegs intrusos. Tot és present* amb Àlex Mitrani, el conservador d'art de postguerra i segones avantguardes del MNAC. “És una exposició que hem fet caminant per les sales”, diu Aguilar.

Per al director del museu, Pepe Serra, és important poder abstraure les obres del marc cronològic: “Ens interessa treure les nostres obres del patró de la història de l'art. Si la creació artística té alguna cosa és que supera el moment en què va ser realitzada i l'artista en perd el control. Les obres es fan preguntes les unes a les altres, es trenquen les costures del museu”, subratlla Serra. Els diàlegs entre les obres apunten conceptes com el misteri, el coneixement, l'invisible, l'expiació, la humilitat, el patiment, la meditació, els paisatges i els diners. El més impactant és el de la cadira de filferro espinós de Jaume Xifra titulada *Chaise de salon d'art* amb el frontal d'altar de Durro per parlar del patiment i el sacrifici, malgrat que la

01. *Chaise de salon d'art*, de Xifra, i el pantocràtor de Taüll. 02. *Butaca*, de Tàpies, i *La Mare de Déu dels Consellers*. FRANCESC MELCION

cadira és situada dins l'espai del pantocràtor de Taüll, que ho domina tot. En canvi, l'escultura de Susana Solano que han col·locat a l'absis de Santa Maria de Taüll, titulada *Colinas huecas núm. 15*, és més continguda. “A mig camí del paisatge i l'objecte de mobiliari, evoca un interior transparent i enigmàtic, com un reliquiari buit”, diu el text dels comissaris sobre l'obra.

“Els diàlegs revelen la potència de la col·lecció”, destaca Serra. Altres relacions són més lúdiques, com la de la *Capitomba* de Joan Brossa —una finestreta de banc capgirada

Catàleg
“Els diàlegs revelen la potència de la col·lecció”, diu Pepe Serra

acompanyada d'unes monedes de xocolata— amb un llum de sostre de Josep Puig i Cadafalch característic del Modernisme burgès. En el diàleg entre Lluís Dalmau i Tàpies crida l'atenció el contrast entre la majestuositat del tron de la *Mare de Déu dels Consellers* i la humilitat de *Butaca*. Fa pensar sobre el poder i el lloc que un té al món, i la buidor de la butaca també pot fer pensar en un Godot que mai no arriba, mentre que al segle XV era més present.

Algunes de les claus dels diàlegs són l'analogia i el contrast, com diu Mitrani. És molt sorprenent la sem-

blança que hi ha entre els colors dels ploraners de les *Taules de la tomba del cavaller Sancho Sánchez Carrillo* amb els d'A-3, de José Manuel Broto, que també evoca “una mena d'al·legoria passional”. Una altra de les troballes més suggeridores de la mostra és un *Sant Joan Evangelista*, de Mateo Cerezo, que mira un Crist del qual només hi ha uns *Pies vendados* de Darío Villalba. “Volíem saber què passava amb la nostra col·lecció si la posàvem al llarg de la història, com encaixen els trencaments de les avantguardes del segle XX amb l'art històric”, diu Aguilar. —

L'art qüestiona la història dins les ruïnes del Born

LAURA SERRA
BARCELONA

A les ruïnes del Born, que aquests dies es poden visitar únicament des del pis superior, hi han aparegut tot de pancartes amb lemes veïnals. També s'hi han instal·lat un parell d'habitacions ideals per a hostes d'Airbnb. L'única pista que el visitant hi trobarà són adhesius que exclamen: *Subversió! Manifestacions*

perifèriques per a una història reversible. Es tracta de tres intervencions artístiques creades per quatre residents de la fàbrica de creació l'Escocesa del Poble Nou, que “reflexionen críticament sobre els processos de patrimonialització i museïtzació del passat”, diu el comissari, Enric Puig Punyet. Els artistes han reinventat la història amb una mirada “crítica, lúdica, irònica” i “han generat una història

de ficció afegint les seves capes anacròniques a la història real”.

El tàndem artístic Marco y Guarín han fet un treball escultòric que sembla arqueològic, però parteix d'una falsa realitat: han creat el seu jaciment amb objectes que eren deixalles i han recreat una columna amb cartró pedra perquè cadascú en faci la seva pròpia interpretació. L'*Airbnb Experience* de Daniel de la Barra és més explí-

ta: instal·la dues habitacions per denunciar la gentrificació lligada a processos de creació icònica i de marca. La intervenció de Juan Antonio Cerezuela, *Viure lliure*, recrea pancartes de lluites veïnals històriques que podrien ser del tot vigents: contra l'especulació, les expropiacions i la privatització del barri. “Cada pancarta es pot llegir en diferents períodes. En el fons, tenen un llenguatge universal que ens toca i ens convida a pensar”, diu l'artista. —